Chemická väzba

- Interakcia dvoch alebo viacerých atómov, ktorá podmieňuje tvorbu chemicky stálych viacatómových sústav (molekuly, radikály, molekulového iónu, komplexu, kryštálu a pod.)
- Podstatou je redistribúcia (prestavba) elektrónových obalov viažúcich sa atómov
- Počas redistribúcia nastáva kolektivizácia (spoločné pútanie) valenčných elektrónov (vznik kovalentnej väzby) a prenos náboja (v prípade rozdielných atómov) (vznik iónovej väzby)
- Nevyhnutnou podmienkou vzniku chemickej väzby je zníženie energie novovznikajúcej sústavy vzhľadom na energiu voľných atómov

Teórie chemickej väzby

V súčasnosti známe teórie o chemických väzbách rozlišujú tieto základné typy:

Iónová

Kovalentná

Väzba v koordinačných zlúčeninách

kovová

Teórie chemickej väzby iónová väzba

W. Kossel (1915) – elektrostatická príťažlivosť medzi opačne nabitými iónmi v plynnom aj v tuhom stave, prípadne v tavenine, prvá teória chemickej väzby lónová zlúčenina – atómy slabo viažuce elektróny valenčnej vrstvy odovzdávajú tieto elektróny do vonkajšej vrstvy iných atómov, ktoré majú tendenciu elektróny priberať

<u>Katióny</u> (kladne nabité ióny) = atómy, ktoré strácajú elektróny <u>Anióny</u> (záporne nabité ióny) = atómy, ktoré elektróny priberajú

Teórie chemickej väzby iónová väzba

- Energia iónovej väzby
- Vznik väzby = uvoľnenie energie, pri p=konšt., $\Delta H < 0$
- Dva opačne nabité ióny s nábojovými číslami z₁ a z₂, ktoré podliehajú vzájomnej elektrostatickej príťažlivosti možno vyjadriť pre potenciálnu energiu vzťah vyplývajúci z Coulombovho zákona:

$$V = \frac{z_1 \cdot z_2 \cdot e^2}{4\pi\varepsilon_0 r}$$

e – elementárny náboj

 ε_0 – permitivita vákua

r – medzijadrová vzdialenosť iónov

Teórie chemickej väzby kovalentná väzba – Lewisova teoria

Dochádza k zdieľaniu jedného alebo viacerých elektrónových párov medzi viazanými atómami

G.W. Lewis (1916) – dva atómy v molekule majú spoločné elektrónové páry – väzbové elektrónové páry

Voľné elektrónové páry – valenčné elektrónové páry, ktoré sú iba pod vplyvom jedného jadra

 $V\ddot{a}zbovosť$ = počet väzbových elektrónových párov (CH₄ – štvorväzbový C, O₂ – dvojväzbový)

Väzbový poriadok – počet spoločných väzbových párov

Teórie chemickej väzby kovalentná väzba – teória valenčných väzieb (VBT=Valence Bond Theory)

Lewisova teória nepostačovala – nevysvetľuje tvary molekúl

W. Heitler a F. London (1927) použili prvé kvantovomechanické výpočty pre vysvetlenie vzniku kovalentnej väzby v molekule H₂

J.C.Slater a L.Pauling (1931) ju neskôr rozpracovali, polarita kovalentnej väzby, elektronegativita

- Z Heitler-Londonových výpočtov možno vyvodiť základné princípy teórie valenčných väzieb:
- 1. Kovalentnú väzbu tvoria dva elektróny s antiparalélnym spinom
- Nastáva prekryv vlnových funkcií elektrónov ⇒ medzi jadrami nastáva zväčšenie elektrónovej hustoty ⇒ zmenšenie energie molekuly voči energii voľných atómov
- Kovalentná väzba má smerový charakter. Orientuje sa v smere maximálneho prekrytia atómových orbitálov (AO) reagujúcich atómov.
- 4. Smerová povaha kovalentnej väzby súvisí s uhlovým rozložením AO a tým aj s tvarom molekúl

Silu kovalentnej väzby charakterizuje hodnota energie kovalentnej väzby = väzbová energia, čím je väčšia, tým je väzba pevnejšia

- Na základe symetrie väzbových atómových orbitálov rozlišujeme kovalentnú väzbu:
- σ väzba vniká prekryvom AO lokalizovaných okolo spojnice jadier. Vyznačuje rotačnou symetriou vzhľadom na os väzby. Rotáciou sa znamienko vlnovej funkcie nemení.
- π väzba vzniká prekryvom AO lokalizovaných kolmo na spojnicu jadier. Nemá rotačnú symetriu vzhľadom na os väzby, pri rotácii dochádza k zmene znamienka vlnovej funkcie.
- δ väzba vzniká prekryvom všetkých štyroch častí dvoch orbitálov d, ktoré sa nachádzajú v rovinách kolmých na spojnicu jadier

Molekuly majú rôzne tvary \Rightarrow na ich vysvetlenie nestačí predstava s, p a d orbitálov

<u>Hybridizácia</u> – lineárna kombinácia atómových (AO) orbitálov, pričom vznikajú tzv. *hybridné orbitály* (HO) Pri tvorbe HO platia pravidlá:

- 1. počet utvorených HO je rovný počtu pôvodných AO
- 2. použité AO musia mať blízke energie
- hybridizácia je sprevádzaná zmenou tvaru AO.
 HO sú nesymetricky rozložené okolo jadra.
 Všetky HO sú ekvivalentné okrem orientácie lalokov.

Typy hybridných orbitálov

sp³d²

Polarita kovalentnej väzby

- Nepolárna kovalentná väzba: Cl₂, H₂, O₂, N₂,...
- Polárna kovalentná väzba: dva rôzne atómy ⇒
 posun elektrónového páru ⇒ vznik
 zlomkových (čiastkových) nábojov

Elektronegatita – schopnosť kovalentne viazaného atómu priťahovať k sebe elektróny

Pauling 1932 – analyzoval disociačné energie dvojatómových homonukleárnych a heteronukleárnych molekúl a zistil, že stabilitu heteronukleárnej molekuly zväčšuje elektrostatické priťahovanie čiastkových nábojov na atómoch.

Za základ sa zvolil najelektronegatívnejší prvok fluóru a určila sa hodnota x = 4. Paulingove elektronegativity sa pohybujú v rozsahu 0-4.

Elektronegativitu nie je možne stanoviť experimentálne, ale má veľký význam pri posudzovaní iónovosti kovalentnej väzby

Ak je rozdiel $x_A - x_B$

> 1,7 väzba je prevažne iónová

0,4 – 1,7 väzba je polárna kovalentná

< 0,4 väzba je nepolárna

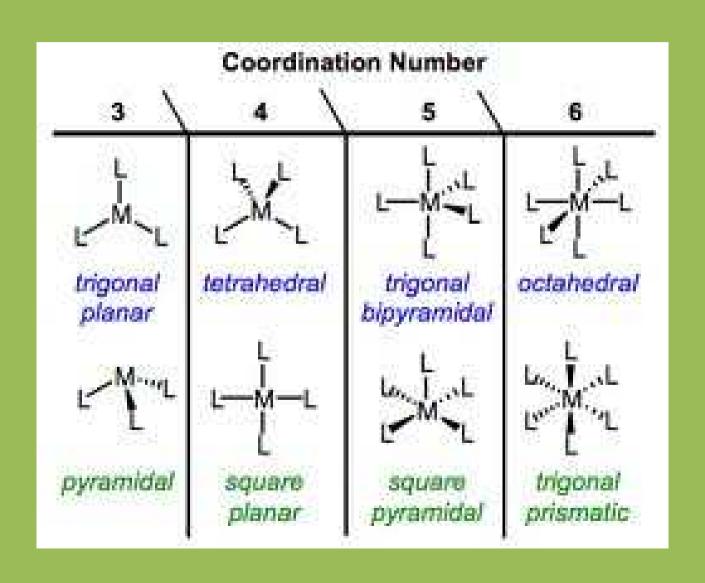
Teórie chemickej väzby kovalentná väzba – teória molekulových orbitálov (MOT=Molecular orbital Theory)

- Lewisova teória a VBT väzbové elektróny sú lokalizované medzi dvojicu atómov, nevysvetľujú existenciu elektróndeficitných väzieb, paramagnetizmus kyslíka
- J. Lenard-Jones, F. Hungd, H. Herzberg, R.S. Mullikan (1928-1932) – predstavili Teóriu molekulových orbitálov (MOT)
- Metódou lineárnych kombinácii atomových orbitálov (AO) vznikajú molekulové orbitály (MO)
- V MOT sú MO viaccentrové elektróny sú delokalizované cez celú molekulu
- Z n počtu AO vzniká vždy n počet MO, pričom MO môžu byť: väzbové MO

protiväzbové MO neväzbové MO

Komplex: výraz používaný chemikmi pre látky zložené z viacerých iných látok schopných samostatnej existencie

- <u>komplex</u> zložená častica, v ktorej možno vymedziť centrálny atóm a ligandy.
- <u>centrálny atóm</u> atóm s voľnými orbitálmi, ktorý môže slúžiť ako akceptor elektónových párov (Lewisova kyselina).
- <u>ligand</u> atóm molekula alebo ión obsahujúca voľný elektrónový pár, ktorý môže poskytnúť na tvorbu väzby (donor elektrónového páru, Lewisova zásada).
- <u>donorový atóm</u> atóm obsahujúci voľný elektrónový pár, ktorým je ligand viazaný na centrálny atóm.
- <u>denticita</u> počet donorových atómov na ligande
- <u>chromofor</u> súbor centrálneho atómu a donorových atómov
- <u>koordinačná sféra</u> je tvorená ligandami okolo centrálneho atómu.
- <u>koordinačné číslo</u> počet donorových atómov v koordinačnej sfére centrálneho atómu
- <u>koordinačný polyéder</u> geometrický útvar, ktorý vznikne mysleným pospájaním donorových atómov v priestore okolo centrálneho atómu.

Teória valenčných väzieb (VBT)

L. Pauling (1931) – väzba medzi CA a ligandami: prekryv orbitálov ligandov s voľnými elektrónovými pármi a prázdnych hybridných orbitálov na CA

Jednoduchšie –

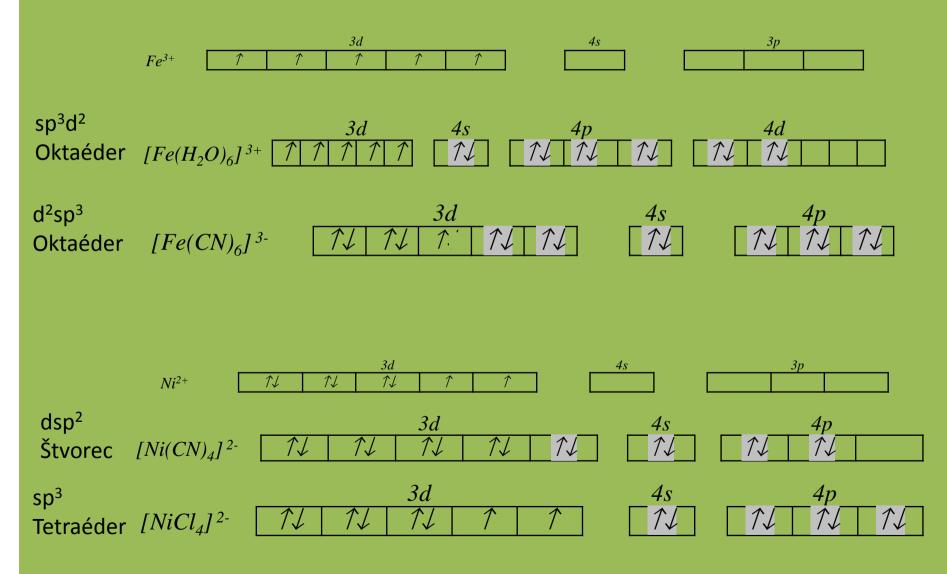
koordinačná väzba = donorno-akceptorný typ kovalentnej väzby,

= CA ako akceptor elektrónového páru prijme voľný elektrónový pár od ligandu

Teória valenčných väzieb (VBT)

Princípy VBT:

- Orbitály CA, ktoré sa podieľajú na tvorbe väzieb sú hybridné.
- Typ HO závisí od počtu a vlastností ligandov
- Typ hybridizácie orbitálov CA určuje geometriu komplexu
- Väzba σ medzi CA a ligandom môže byť zosilnená väzbou π
- Magnetické vlastnosti komplexov sa vysvetľujú prítomnosťou nespárených elektrónov (paramegnetiká) alebo ich neprítomnosťou (diamagnetiká)

- Teória kryštálového poľa (CFT = crystal field theory)
- VBT dostatočne nevysvetľuje magnetické vlastnosti a farebnosť koordinačných zlúčenín
- H. Bethe (1929) CFT väzba medzi CA a ligandami = elektrostatická príťažlivosť medzi CA (katión) a ligandmi (anióny alebo polárne molekuly)

- Ligandy sú bodové náboje prípadne dipóly
- Ak sa ión CA (pôvodne voľný ión s rovnakou energiou všetkých d orbitálov) umiestni do stredu elektrického poľa, ktoré je tvorené šiestimi rovnakými zápornými ligandmi, ktoré sú umiestnené vo vrcholoch oktaedra (alebo iného útvaru), dôjde k odstráneniu energetickej rovnocennosti d orbitálov a energeticky sa rozštiepia.
- Hovoríme, že pôvodne päťkrát degenerované orbitály 3d sa v oktaedrickom poli ligandov rozštiepili na dve skupiny :

na trikrát degenerované orbitály s označením t_{2g} orbitály = d_{xv} , d_{xz} , d_{vz}

na dvakrát degenervané orbitály s označením e_g

$$e_g$$
 orbitály = $d_{x^2-y^2}$, d_{z^2}

Hodnota Δ – predstavuje silu ligandového poľa

Na základe spektrálnych dát boli ligandy zoradené do tzv. spektrochemického radu podľa rastúcej intenzity elektrického poľa

$$I^- < Br^- < CI^- < F^- < OH^- < OX^{2-} < H_2O$$

 $< P_V < NH_2 < en < NO_2^- < CN^- < CO$

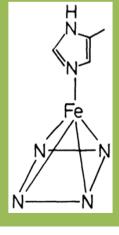
V hemoglobíne (Hb) je železo prítomné vo forme vysokospinového Fe^{II} s elektrónovou konfiguráciou t_{2g}⁴ e_g² (Fe²⁺ má koordinačné číslo 5)

Železo je v héme umiestnené tak, že je nepatrne vysunuté z roviny porfyrínového kruhu v dôsledku jeho veľkých rozmerov, ktoré mu prekážajú vstúpiť do vnútra porfyrínového kruhu.

Naviazanie kyslíka, teda tvorba oxyhemoglobínu (HbO₂) vedie k tvorbe nízkospinového komplexu, (Fe^{II} má koordinačné číslo 6) s elektrónovou

konfiguráciou $\mathbf{t_{2g}}^6$ $\mathbf{e_g}^0$.

deoxy Hb

Teórie chemickej väzby kovalentná väzba – kovová väzba

- Hraničný prípad delokalizovanej kovalentnej väzby
- Podstata = vznik polycentrových molekulových orbitálov, ktoré vzniknú prekrytím valenčných orbitálov každého atómu s podobnými orbitálmi všetkých atómov, ktoré ho v kryštálovej štruktúre obklopujú. Elektróny týchto valenčných orbitálov patria všetkým atómom.
- Pásová teória = Teória MO aplikovaná na systémy s veľkým počtom atómov

Teórie chemickej väzby medzimolekulové interakcie

Vodíková interakcia (väzba)

Anomálne T_V pre HF, H_2O , $NH_3 \Rightarrow$ interakcia medzi molekulami = vodíková väzba

$$X-H+Y \rightarrow X-H \cdots Y$$

X,Y = elektronegatívne atómy

Príčina vzniku vodíkových väzieb – elektrostatické priťahovanie medzi dipólmi

Voľné elektrónové páry na atóme Y (akceptor H) majú smerový charakter \Rightarrow vodíková väzba má čiastočne kovalentný charakter

Intermolekulové vodíkové väzby

intramolekulové vodíkové väzby